

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 154

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 4 martie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 768 din 18 decembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 și art. 42 din Legea farmaciei nr. 266/2008	2–5
	Decizia nr. 2 din 15 ianuarie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției	6–8
	Decizia nr. 3 din 15 ianuarie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției și a Legii nr. 161/2003, în ansamblul său	8–12
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
49.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale Anti-Doping pentru aprobarea cuantumului taxelor de prelevare și analizare a probelor de control doping.....	13–14
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI		
8.	— Ordin privind stabilirea cotei obligatorii de achiziție de certificate verzi, aferentă anului 2014.....	14
9.	— Ordin privind aprobarea valorilor-limită de tranzacționare a certificatelor verzi și a contravalorii unui certificat verde neachiziționat, aplicabile pentru anul 2015.....	15
ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE		
	Cuantumul total al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor politice în anul 2014, conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale — Asociația Forumul Democrat al Germanilor din Călan, județul Hunedoara	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 768

din 18 decembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 și art. 42 din Legea farmaciei nr. 266/2008

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2010 pentru modificarea Legii farmaciei nr. 266/2008, ale articolului unic din Legea nr. 215/2012 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 130/2010 pentru modificarea Legii farmaciei nr. 266/2008 și ale art. 12 și art. 42 din Legea farmaciei nr. 266/2008, excepție ridicată de Societatea „Esculap 2” — S.R.L. din Galați în Dosarul nr. 37/44/2014 al Curții de Apel Galați — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 430D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că partea Ministerul Sănătății a depus la dosar note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Arată că, așa cum reiese din considerentele Hotărârii din 13 februarie 2014, pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Cauza *Sokoll-Seebacher*, criteriul demografic referitor la autorizarea farmaciilor în mediul urban nu este incompatibil cu prevederile Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene, având în vedere marja de apreciere recunoscută statelor membre. Curtea Constituțională nu poate efectua însă un control de proporționalitate sub acest aspect.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Sentința nr. 100 din 17 aprilie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 37/44/2014, **Curtea de Apel Galați — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2010 pentru modificarea Legii farmaciei nr. 266/2008, ale articolului unic din Legea nr. 215/2012 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 130/2010 pentru modificarea Legii farmaciei nr. 266/2008 și ale art. 12 și art. 42 din Legea farmaciei nr. 266/2008.**

Excepția a fost ridicată de Societatea „Esculap 2” — S.R.L. din Galați cu ocazia soluționării unei acțiuni în contencios administrativ având ca obiect anularea deciziei de clasare a unei cereri de emiteră a autorizației de funcționare pentru o farmacie comunitară.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 12 și art. 42 din Legea nr. 266/2008 încalcă prevederile art. 11 alin. (2) din Constituție, care statuează că „*tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern*”, raportate la art. 101—109 referitoare la regulile de concurență din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și prevederile constituționale ale art. 45 referitor la libertatea economică și ale art. 135 alin. (2) lit. a) privind obligația statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție. În acest sens, autoarea excepției arată că dispozițiile art. 12 din Legea nr. 266/2008 instituie așa-numitul criteriu demografic, în funcție de care se aprobă eliberarea autorizațiilor de funcționare pentru farmacii, având ca efect direct împiedicarea intrării pe piață și a extinderii acestora. Farmaciile nou-înființate ar putea să ofere consumatorilor prețuri mai mici la medicamentele fără prescripție medicală și la celelalte produse farmaceutice ce se comercializează într-o farmacie, un program de lucru mai convenabil pentru consumatori, precum și servicii suplimentare sau inovatoare. Prin limitarea numărului de farmacii se restricționează concurența între acestea atât în termeni de prețuri, cât și de calitate a serviciilor. O barieră la intrarea pe piață are astfel un efect negativ asupra competitivității și eficienței unei piețe, iar, la modul general, odată cu creșterea cererii, noile farmacii nu pot intra pe piață pentru a servi cererea crescută cu o ofertă crescută și astfel numărul farmaciilor existente trebuie să facă față cererii suplimentare, fără amenințarea unei creșteri corespunzătoare a concurenței. Această situație le permite să solicite prețuri mult mai mari decât costurile și să nu își îmbunătățească calitatea și tipul de servicii oferite. Consideră că, deși în cazul serviciilor de sănătate publică trebuie pus accentul pe asigurarea siguranței consumatorilor și a calității medicamentelor, acest obiectiv trebuie și poate fi realizat într-o manieră care nu facilitează sau trece cu vederea într-un mod disproporționat piețele anticoncurențiale.

7. În plus, compatibilitatea unor astfel de restricții cu prevederile Tratatului de instituire a Comunității Europene a fost pusă sub semnul întrebării chiar de către Comisia Europeană, care în anul 2006 a lansat împotriva Austriei procedura de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, conform art. 226 din tratat, deoarece a considerat că reglementările austriece care prevăd limitări teritoriale și demografice la înființarea farmaciilor nu sunt conforme cu prevederile art. 43 și art. 56 din Tratatul de instituire a Comunității Europene referitoare la libertatea de stabilire și la libera circulație a capitalurilor. Cu toate acestea, la nivelul Uniunii Europene există limitări demografice la înființarea

farmaciilor în 11 state membre, respectiv în: Austria, Belgia, Estonia, Franța, Grecia, Italia, Malta, Portugalia, Spania, Slovenia și Ungaria, iar Comisia Europeană a inițiat procedura de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva a 6 din cele 11 state membre în care există astfel de restricții. Potrivit comunicatului de presă nr. IP/06/858 din 28 iunie 2006 al Comisiei Europene, sistemul de limitare a numărului de farmacii nou-deschise — pe baza unor reguli privind numărul de locuitori și distanța dintre farmacii — pare disproporționat și chiar contraproductiv în raport cu obiectivul de asigurare a unei bune furnizări de medicamente în anumite zone.

8. Autoarea excepției mai arată că, prin avizul din 20 decembrie 2010 referitor la proiectul de Ordonanță de urgență de modificare și completare a Legii farmaciei nr. 266/2008, Consiliul Concurenței a avizat favorabil prelungirea termenului de aplicare a criteriului demografic până la data de 31 decembrie 2011. În opinia Consiliului Concurenței, creșterea numărului de farmacii dintr-o zonă, corelată cu redistribuirea pacienților din zona respectivă, conduce la întărirea concurenței, fapt care poate genera oferirea unor servicii farmaceutice de calitate superioară. Cu toate acestea, în lipsa oricărei limitări, nu este exclus ca farmaciștii să se concentreze în localitățile considerate atractive, astfel încât alte localități, mai puțin atractive, să sufere din cauza unui număr insuficient de farmacii care să asigure un serviciu farmaceutic de calitate. Potrivit Consiliului Concurenței, menținerea criteriului demografic la înființarea unei farmacii în mediul urban nu se poate realiza decât pe o perioadă determinată, deoarece costul suportat de consumatori ca urmare a lipsei concurenței poate fi mai mare decât beneficiile realizate prin reglementare. Autoarea excepției arată că, prin modificări succesive, termenul prevăzut de art. 42 din Legea nr. 266/2008 cu privire la aplicarea criteriului demografic a fost prelungit până la data de 31 decembrie 2014, fără însă a mai fi consultat Consiliul Concurenței, în calitatea sa de autoritate națională cu atribuții de supraveghere a mediului concurențial.

9. **Curtea de Apel Galați — Secția de contencios administrativ și fiscal** nu și-a exprimat opinia asupra temeiniciei excepției de neconstituționalitate.

10. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Potrivit actului de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2010 pentru modificarea Legii farmaciei nr. 266/2008, ale articolului unic din Legea nr. 215/2012 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 130/2010 pentru modificarea Legii farmaciei nr. 266/2008 și ale art. 12 și art. 42 din Legea farmaciei

nr. 266/2008. Având în vedere normele de tehnică legislativă consacrate de art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, Curtea constată că obiectul excepției de neconstituționalitate se rezumă la dispozițiile art. 12 și art. 42 din Legea farmaciei nr. 266/2008, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 30 iunie 2009, întrucât art. 1 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2010 pentru modificarea Legii farmaciei nr. 266/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 890 din 30 decembrie 2010, și articolul unic al Legii nr. 215/2012 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 130/2010 pentru modificarea Legii farmaciei nr. 266/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 772 din 15 noiembrie 2012, vizează modificarea succesivă a art. 42 din Legea nr. 266/2008. De asemenea, Curtea reține că, prin art. 1 pct. 8 din Legea nr. 162/2014 pentru modificarea și completarea Legii farmaciei nr. 266/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 907 din 15 decembrie 2014, dispozițiile art. 42 din Legea nr. 266/2008 au fost abrogate. Având însă în vedere că prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea a statuat că sintagma „*in vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, dispozițiile art. 42 din Legea farmaciei nr. 266/2008 rămân supuse controlului de constituționalitate, întrucât produc efecte juridice în cauză. Prin urmare, Curtea se va pronunța asupra dispozițiilor art. 12 și art. 42 din Legea nr. 266/2008, care au următorul cuprins:

— Art. 12: „(1) *Înființarea unei farmacii comunitare în mediul urban se face în funcție de numărul de locuitori, dovedit prin adevărită eliberată de autoritatea administrației publice locale, după cum urmează:*

a) *în municipiul București, o farmacie la 3.000 de locuitori;*
b) *în orașele reședință de județ, o farmacie la 3.500 de locuitori;*

c) *în celelalte orașe, o farmacie la 4.000 de locuitori.*

(2) *abrogat [prin art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2010]*

(3) *Ministerul Sănătății publică pe pagina de internet proprie lista cu farmaciile comunitare autorizate, localitățile urbane unde se mai pot deschide farmacii comunitare, în conformitate cu condițiile prevăzute la alin. (1), precum și cu solicitanții care au depus cereri de înființare de farmacii, în ordinea depunerii lor, menționându-se data la care s-au depus aceste cereri.”;*

— Art. 42: „*Dispozițiile art. 12 se aplică până la data de 31 decembrie 2014 inclusiv.*”

14. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autoarea excepției invocă încălcarea prevederilor art. 11 alin. (2) din Constituție, care statuează că „*tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern*”, raportate la art. 101—109 referitoare la regulile de concurență din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și a prevederilor constituționale ale art. 45 referitor la libertatea economică și ale art. 135 alin. (2) lit. a) privind obligația statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 12 din Legea nr. 266/2008 prevăd înființarea farmaciilor comunitare în mediul urban în funcție de numărul de locuitori, instituind așa-numitul criteriu demografic. Potrivit textului inițial al art. 42 din Legea nr. 266/2008, acest criteriu era aplicabil până la data de 31 decembrie 2010 inclusiv. Termenul a fost prelungit, prin art. I pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2010, până la 31 decembrie 2012 inclusiv, respectiv, prin articolul unic al Legii nr. 215/2012 privind aprobarea acestei ordonanțe, până la 31 decembrie 2014 inclusiv. De altfel, termenul — a cărui prelungire este criticată în cauza de față — a fost eliminat ca urmare a abrogării art. 42 din Legea nr. 266/2008, ceea ce conduce la menținerea criteriului demografic pe perioadă nedeterminată.

16. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea prevederilor art. 11 alin. (2) din Constituție raportate la art. 101—109 referitoare la regulile de concurență din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Curtea constată că, în realitate, autoarea excepției invocă o încălcare a normelor de drept european prin raportare la prevederile art. 148 din Constituție care vizează integrarea în Uniunea Europeană. Prin Decizia nr. 668 din 18 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 8 iulie 2011, Curtea a observat că folosirea unei norme de drept european în cadrul controlului de constituționalitate ca normă interpusă celei de referință implică, în temeiul art. 148 alin. (2) și (4) din Constituția României, o condiționalitate cumulativă: pe de o parte, această normă trebuie să fie suficient de clară, precisă și neechivocă prin ea însăși sau înțelesul acesteia să fi fost stabilit în mod clar, precis și neechivoc de Curtea de Justiție a Uniunii Europene și, pe de altă parte, norma trebuie să se circumscrie unui anumit nivel de relevanță constituțională, astfel încât conținutul său normativ să susțină posibila încălcare de către legea națională a Constituției — unica normă directă de referință în cadrul controlului de constituționalitate.

17. Curtea constată că prevederile art. 101—109 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene — care alcătuiesc capitolul 1 („Regulile de concurență”) al titlului VII („Norme comune privind concurența, impozitarea și armonizarea legislativă”) din tratat — stabilesc, pe de o parte, regulile aplicabile cu privire la admisibilitatea acordurilor între întreprinderi, a deciziilor asocierilor de întreprinderi și a practicilor concertate și cu privire la folosirea în mod abuziv a unei poziții dominante pe piața internă (art. 101—106), iar, pe de altă parte, regimul ajutoarelor de stat (art. 107—109), motiv pentru care nu sunt aplicabile ca norme interpusă în cadrul controlului de constituționalitate în cauza de față. De altfel, Curtea de Justiție a Uniunii Europene, răspunzând unor întrebări preliminare formulate în materie de restricții demografice cu privire la înființarea farmaciilor, a examinat normele de drept intern în discuție în litigiile principale exclusiv din perspectiva art. 49 referitor la libertatea de stabilire din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (Hotărârea din 1 iunie 2010, pronunțată în cauzele conexe C-570/07 și C-571/07 — *Blanco Pérez și Chao Gómez*, și Hotărârea din 13 februarie 2014, pronunțată în Cauza C-367/12 — *Sokoll-Seebacher*).

18. În ceea ce privește presupusa încălcare a prevederilor constituționale ale art. 45 referitor la libertatea economică și ale art. 135 alin. (2) lit. a) privind obligația statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție, Curtea constată că această critică nu poate fi reținută.

19. Potrivit jurisprudenței Curții, principiul libertății economice, garantat la nivel constituțional în anul 2003, odată

cu revizuirea Constituției, constituie împreună cu libera inițiativă fundamentul economiei de piață, având un conținut normativ complex, care privește atât începerea unei activități economice, cât și desfășurarea acesteia într-un mediu concurențial nedistorsionat de bariere legale discriminatorii și practici anticoncurențiale, abuzive sau neloiale. În considerarea specificului economiei de piață, rolul statului este limitat la crearea cadrului general, economic, social și politic, necesar pentru derularea activității operatorilor economici, ceea ce implică adoptarea unor reglementări restrictive, dar în limitele impuse de asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale tuturor, reglementări care nu pot afecta substanța drepturilor. Accesul liber la o activitate economică nu exclude, ci, dimpotrivă, implică stabilirea unor limite de exercitare a libertății economice, prin interzicerea faptelor ilicite, prejudiciabile pentru societate sau pentru alte persoane. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 15 din 22 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 118 din 10 februarie 2004, Decizia nr. 119 din 16 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 23 martie 2006, și Decizia nr. 498 din 10 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 28 iunie 2012. Libertatea economică nu este absolută, ci trebuie exercitată în condițiile legii. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 45 din Constituție, atât accesul liber al persoanei la o activitate economică, cât și exercitarea acestuia se desfășoară „în condițiile legii”, așa cum a reținut Curtea prin Decizia nr. 929 din 18 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 801 din 23 noiembrie 2007.

20. Art. 12 și art. 42 din Legea nr. 266/2008 condiționează înființarea farmaciilor comunitare în mediul urban de îndeplinirea cerinței cu privire la cotele de populație, instituind, în acest mod, o limitare a libertății economice. Potrivit jurisprudenței Curții reflectate, de exemplu, în Decizia nr. 186 din 6 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 275 din 25 aprilie 2007, și Decizia nr. 230 din 14 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 5 aprilie 2007, o atare limitare este permisă dacă se aplică în mod nediscriminatoriu, este justificată de un interes general, este necesară obiectivului urmărit de legiuitor și este proporțională cu scopul propus.

21. Cu privire la primele două cerințe, Curtea constată îndeplinirea acestora, având în vedere că dispozițiile de lege criticate referitoare la limitarea demografică se aplică în mod egal tuturor solicitanților care depun cereri pentru emiterea autorizației de funcționare a unei farmacii comunitare într-o localitate urbană, iar obiectivul urmărit de legiuitor este unul de interes general, și anume asigurarea protecției sănătății publice, prin furnizarea de servicii farmaceutice de calitate în toate zonele teritoriului național.

22. Referitor la posibilele abordări pentru realizarea unei acoperiri teritoriale cât mai largi a serviciilor farmaceutice de calitate, și anume abordarea care facilitează înființarea farmaciilor și stimulează în același timp concurența între acestea, respectiv cea care limitează înființarea de farmacii în zonele mai dens populate pentru a restrânge concurența și pentru a favoriza înființarea acestora în regiuni ale țării cu o populație mai puțin densă, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a reținut în jurisprudența sa, de exemplu, în Hotărârea din 19 mai 2009, pronunțată în cauzele conexe C-171/07 și C-172/07 — *Apothekerkammer des Saarlandes și alții*, paragraful 19, că fiecare stat membru al Uniunii Europene este liber să își proiecteze propriul sistem de protecție a sănătății publice, Curtea fiind obligată să respecte această marjă de

apreciere a statului membru. Faptul că un stat membru impune norme mai puțin stricte decât cele aplicabile în alt stat sau acordă prioritate unui interes în detrimentul altuia nu înseamnă că un set de norme sau celălalt este incompatibil cu dreptul comunitar (Hotărârea din 11 iulie 2002, pronunțată în Cauza C-294/00 — *Gräbner*, paragraful 46). În plus, Curtea de la Luxembourg a recunoscut, în mod expres, că planificarea serviciilor medicale și, în special, repartizarea lor egală pe întregul teritoriu intră sub incidența acestei puteri de apreciere (Hotărârea din 11 septembrie 2008, pronunțată în Cauza C 141/07 — *Comisia/Germania*, paragraful 61). Totodată, atunci când s-a pronunțat cu privire la produsele și la serviciile farmaceutice, Curtea a hotărât că stabilirea prețurilor (Hotărârea din 11 decembrie 2003, pronunțată în Cauza C-322/01 — *Deutscher Apothekerverband*, paragraful 122) și limitarea concurenței (Hotărârea *Comisia/Germania*, citată anterior, paragraful 59) sunt metode posibile pentru atingerea acestor obiective de sănătate publică.

23. Astfel, Curtea reține că asigurarea unei repartizări echilibrate a farmaciilor comunitare pe întregul teritoriu național constituie un obiectiv de interes general și legiuitorul nu este obligat să utilizeze instrumentul liberei concurențe pentru a asigura servicii farmaceutice de calitate ridicată.

24. De asemenea, Curtea constată că limitarea adusă libertății economice prin dispozițiile de lege criticate este necesară pentru atingerea obiectivului urmărit, aprovizionarea sigură și de calitate cu medicamente a populației, prin împiedicarea migrării farmaciilor comunitare din mediul rural în mediul urban, respectiv prin atragerea acestora spre zonele rurale. În cazul în care subzistă incertitudini cu privire la existența sau la importanța unor riscuri pentru sănătatea publică, legiuitorul poate adopta măsuri de protecție fără a trebui să aștepte ca realitatea acestor riscuri să fie pe deplin demonstrată. Or, criteriul demografic permite o repartizare geografică amplă și echilibrată a farmaciilor comunitare pe teritoriul național, de natură să asigure întregii populații un acces adecvat la serviciile farmaceutice și, în consecință, mărește siguranța și calitatea aprovizionării cu medicamente a populației. Astfel, o asemenea restricție poate avea ca efect înființarea de farmacii comunitare în acele părți ale teritoriului național în care accesul la serviciile farmaceutice este deficitar, întrucât, prin faptul că îi împiedică pe farmaciști să se instaleze

în zone în care există suficiente farmacii, îi orientează pe aceștia spre zonele în care numărul farmaciilor este nesatisfăcător. Prin urmare, având în vedere riscul de penurie de farmacii în mediul rural și, în consecință, riscul ca aprovizionarea cu medicamente a populației din zonele rurale să nu fie sigură și de calitate, reglementarea criticată — care prevede că, în raport cu un anumit număr de locuitori, poate fi înființată o singură farmacie comunitară într-o localitate urbană — este necesară.

25. În ceea ce privește cerința proporționalității între limitarea adusă libertății economice și obiectivul de interes public urmărit de legiuitor, Curtea, având în vedere importanța asigurării accesului general al populației la serviciile farmaceutice, constată că reglementarea criticată nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea scopului propus.

26. În același sens sunt și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (Decizia din 14 ianuarie 2003 — *Gallego Zafrá împotriva Spaniei*, Cererea nr. 58229/00) și cea a Curții de Justiție a Uniunii Europene (Hotărârea din 1 iunie 2010, pronunțată în cauzele conexe C-570/07 și C-571/07 — *Blanco Pérez și Chao Gómez*, paragrafele 72—78, 94 și 112).

27. Este de menționat și jurisprudența Curții Constituționale Federale a Germaniei, care, în materia libertății de stabilire pentru farmaciști, a reținut că legiuitorul trebuie să recurgă la ingerința cea mai redusă în libertatea alegerii profesiei și să treacă la următoarea treaptă doar atunci când poate fi demonstrat cu mare probabilitate că riscurile suspectate nu pot fi combătute eficient cu mijloacele de pe treapta anterioară. În situația în care se ajunge la ultima treaptă de limitare a liberei alegeri a profesiei, prin reglementarea unor condiții de autorizare obiective, Curtea Constituțională Federală verifică în primul rând dacă este pus în pericol un drept superior al colectivității și dacă reglementarea legală poate să contracareze acest risc, iar, în al doilea rând, dacă respectiva ingerință se impune în mod obligatoriu pentru a proteja dreptul respectiv, cu alte cuvinte, dacă protecția nu s-ar fi putut asigura prin reglementări pe treapta anterioară (Hotărârea din 11 iunie 1958 — *Apotheken-Urteil/Hotărârea privind farmaciile*, BVerfGE 7, 377 — în Selecție de decizii ale Curții Constituționale Federale a Germaniei, Konrad Adenauer Stiftung, 2013, pag. 372 și 373).

28. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea „Esculap 2” — S.R.L. din Galați în Dosarul nr. 37/44/2014 al Curții de Apel Galați — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 12 și art. 42 din Legea farmaciei nr. 266/2008 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 decembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 2

din 15 ianuarie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

1. Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

2. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, excepție ridicată de Constantin Florin Micu în Dosarul nr. 19/36/2014 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și de Mugur Viorel Mitrana în Dosarul nr. 944/36/2012 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, și care formează obiectul dosarelor nr. 316D/2014 și nr. 354D/2014 ale Curții Constituționale.

3. La apelul nominal răspunde partea Agenția Națională de Integritate, prin doamna Ioana Lăzăr, director general al Direcției generale juridice, cu delegație depusă la dosare. Lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

4. Magistratul-asistent referă asupra cauzelor și arată că dosarele Curții Constituționale nr. 316D/2014 și nr. 354D/2014 au fost conexe potrivit Încheierii din 9 decembrie 2014, când, în temeiul art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 16 decembrie 2014. La acea dată, având în vedere imposibilitatea constituirii majorității prevăzute de art. 6 și art. 51 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 47/1992, Curtea a dispus redeschiderea dezbaterilor pentru data de 15 ianuarie 2015.

5. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Agenției Naționale de Integritate, care susține respingerea excepției de neconstituționalitate, sens în care în care face referire la concluziile formulate anterior în cauze.

6. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca nefântemeiată, precizând că aplicarea și interpretarea legii revine instanțelor judecătorești investite cu soluționarea cauzelor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin Încheierea din 20 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 19/36/2014, **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.**

8. Excepția a fost ridicată de Constantin Florin Micu într-o cauză având ca obiect contestația împotriva unui raport de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate privind existența stării de conflict de interese/incompatibilitate.

9. Prin Încheierea din 24 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 944/36/2012, **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.**

10. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Mugur Viorel Mitrana într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect soluționarea cererii de anulare a unui raport de evaluare al Autorității Naționale de Integritate prin care s-au identificat elemente privind nerespectarea regimului juridic al incompatibilităților.

11. **În motivarea excepțiilor de neconstituționalitate** autorii susțin, în esență, că, în temeiul Legii administrației publice locale nr. 215/2001, primarul exercită atribuții privind serviciile publice asigurate cetățenilor, sens în care coordonează realizarea serviciilor publice de interes local prestate prin intermediul aparatului de specialitate sau prin intermediul organismelor prestatoare de servicii publice și de utilitate publică de interes local. De asemenea, primarul reprezintă unitatea administrativ-teritorială în relațiile cu alte autorități publice, cu persoanele fizice sau juridice române ori străine. Din coroborarea mai multor prevederi din legea menționată, din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006 și din Legea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare nr. 241/2006, rezultă că numai primarul poate fi desemnat ca reprezentant în adunarea generală a acționarilor unui operator intercomunitar de serviciu public, așa cum este, în speță, Societatea Comercială „Raja” — S.A., varianta delegării unei alte persoane nefiind prevăzută de lege. Ca atare, primarul nu poate fi considerat incompatibil atunci când exercită chiar atribuțiile pe care însăși legea i le dă. Din această perspectivă, semnaleză existența unor soluții legislative contradictorii, imposibil de aplicat în cadrul legislativ în vigoare.

12. Față de cazul de incompatibilitate instituit de textul de lege criticat, care se referă la funcția de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților

comerciale de interes local, precizează că, atunci când este vorba despre o asociație de dezvoltare intracomunitară, interesul este unul zonal sau regional, iar nu local. Pentru acest motiv, critică lipsa de claritate, precizie și adecvare a legii, care dă naștere la interpretări și aplicări diferite din partea instanțelor judecătorești. În acest sens, arată că „incongruența terminologică” a dus la interpretări neunitare, având în vedere că noțiuni precum *interes național, județean* sau *local* apar în legi anterioare Legii nr. 161/2003, însă într-o lege ulterioară, respectiv Legea nr. 51/2006, se utilizează — „în mod evolutiv și specific” — noțiunile de *interes zonal* și *interes regional*. Or, față de această terminologie, cazul de incompatibilitate reglementat de textul de lege criticat, care se referă la interesul local, ar trebui considerat desuet, abrogat tacit, ceea ce este contrar prevederilor art. 17 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, potrivit căruia „În vederea așanării legislației active, în procesul de elaborare a proiectelor de acte normative se va urmări abrogarea expresă a dispozițiilor legale căzute în desuetudine sau care înregistrează aspecte de contradictorialitate cu reglementarea preconizată”.

13. În final, solicită Curții să constate că prevederile art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 sunt neconstituționale în măsura în care din acestea se desprinde înțelesul că alesul local este incompatibil cu funcția de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale care constituie organisme prestatoare de servicii publice și de utilitate publică.

14. **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și că prevederile art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003, care instituie incompatibilități pentru primar, viceprimar, președintele și vicepreședintele consiliului local, nu aduc atingere principiilor constituționale invocate.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

16. **Avocatul Poporului**, în Dosarul nr. 316D/2014, consideră că prevederile art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 sunt constituționale, sens în care arată că incompatibilitatea funcției de primar cu anumite funcții private nu este o condiție de eligibilitate, iar înlăturarea ei depinde de voința celui ales, care poate opta pentru una dintre cele două calități incompatibile. Astfel, nu se poate îndeplini o funcție publică care obligă la transparența modului de utilizare și administrare a fondurilor publice, dacă în același timp o persoană este angrenată și în mediul de afaceri, întrucât cumularea celor două calități ar putea duce la atingerea intereselor generale ale comunității și a principiilor care stau la baza statului de drept. Consideră că prevederile art. 121, art. 135 alin. (2) lit. f) și g) și art. 148 alin. (2) din Constituție nu au incidență în cauza de față.

17. În Dosarul nr. 354D/2014, Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate invocată este inadmisibilă, întrucât e pusă în discuție o problemă de aplicare și interpretare a textului de lege criticat, de competența autorităților ce compun puterea judecătorească, iar nu de competența Curții Constituționale. Aceasta deoarece argumentația autorului excepției pornește de la nemulțumirea acestuia față de modul în care Agenția Națională de Integritate a interpretat textul de lege criticat pentru a stabili că există o incompatibilitate între funcția

de primar a reclamantului și cea de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunarea generală a unei societăți comerciale, calificând operatorul regional al sistemului public de alimentare cu apă și canalizare ca fiind societate de interes local.

18. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, notele scrise depuse la dosare de partea Agenția Națională de Integritate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

19. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. I alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

20. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, dispoziții care au următorul cuprins: „(1) *Funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean este incompatibilă cu:*

[...]

f) funcția de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale de interes local sau de reprezentant al statului în adunarea generală a unei societăți comerciale de interes național;”.

21. În opinia autorilor excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) privind statul român, art. 121 alin. (1) și (2) privind autoritățile comunale și orașenești, art. 135 alin. (2) lit. f) și g) privind obligațiile statului de a asigura crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții și aplicarea politicilor de dezvoltare regională în concordanță cu obiectivele Uniunii Europene și art. 148 alin. (2) privind prioritatea reglementărilor comunitare cu caracter obligatoriu.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici de neconstituționalitate similare. În acest sens, prin deciziile nr. 734*) și nr. 739**), ambele din 16 decembrie 2014, nepublicate în Monitorul Oficial al României, până la această dată, Curtea a constatat că normele supuse controlului de constituționalitate instituie una dintre incompatibilitățile specifice funcțiilor publice de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean. Astfel, funcțiile menționate sunt incompatibile cu funcția de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale de interes local sau de reprezentant al statului în adunarea generală a unei societăți comerciale de interes național.

23. Din analiza textului de lege dedus controlului de constituționalitate, în raport cu exigențele principiului securității juridice, prin prisma normelor constituționale invocate și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, Curtea a

*) Decizia nr. 734 din 16 decembrie 2014 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 20 februarie 2015.

**) Decizia nr. 739 din 16 decembrie 2014 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 124 din 18 februarie 2015.

constatat că acestea sunt norme clare, previzibile, care stabilesc cât se poate de precis conduita aleșilor locali.

24. De asemenea, Curtea a constatat că instituirea prin textul de lege criticat a incompatibilității menționate este o opțiune a legiuitorului și se circumscrie scopului legii de înlăturare a cauzelor și condițiilor care determină corupția, astfel încât funcția de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale de interes local sau de reprezentant al statului în adunarea generală a unei societăți comerciale de interes național să nu constituie un factor generator de corupție în cazul persoanelor care exercită funcția de primar, viceprimar, primar general, viceprimar al municipiului București, președinte sau vicepreședinte al consiliului județean.

25. Curtea a mai precizat că stabilirea în concret a stării de incompatibilitate în cazul primarului, viceprimarului, primarului general, viceprimarului municipiului București, președintelui și vicepreședintele consiliului județean, care exercită funcția de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale de interes local sau de

reprezentant al statului în adunarea generală a unei societăți comerciale de interes național, revine instanței judecătorești, care, cu prilejul soluționării acțiunii formulate împotriva raportului de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate, analizează particularitățile fiecărei spețe, în lumina dispozițiilor legale cu incidență în materie, astfel încât soluția dispusă să corespundă scopului legii de asigurare a imparțialității, protejare a interesului social și evitare a conflictului de interese.

26. În același timp, Curtea a reținut că invocarea, în susținerea excepției, a dispozițiilor cuprinse în Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006 și Legea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare nr. 241/2006 pune în discuție o problemă de interpretare și aplicare a legii, eventuala neconcordanță dintre prevederile legilor menționate excedând controlului de constituționalitate. Totodată, calificarea serviciilor comunitare de utilități publice sau a serviciului de alimentare cu apă și de canalizare ca fiind societăți comerciale de interes local sau de interes național reprezintă o problemă de interpretare și aplicare a legii.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Constantin Florin Micu în Dosarul nr. 19/36/2014 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și de Mugur Viorel Mitrana în Dosarul nr. 944/36/2012 al aceleiași instanțe judecătorești și constată că dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 ianuarie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 3

din 15 ianuarie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției și a Legii nr. 161/2003, în ansamblul său

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, și a Legii nr. 161/2003, în ansamblul său, excepție

ridicată de Mariana Gaju în Dosarul nr. 654/36/2013 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Costel Dorel Coica, Nagy Iosif, Ludroczi Alexandru, Ferencz Levente Zoltan, Mihai Găman și Kiss Zoltan în dosarele nr. 490/35/CA/2013, nr. 491/35/CA/2013, nr. 498/35/CA/2013, nr. 501/35/CA/2013, nr. 486/35/CA/2013 și nr. 500/35/CA/2013 — P.I., dosare ale Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul dosarelor nr. 459D/2014, nr. 468D/2014, nr. 469D/2014, nr. 512D/2014, nr. 513D/2014, nr. 530D/2014 și nr. 540D/2014 ale Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspund autoarea excepției în Dosarul nr. 459D/2014, Mariana Gaju, personal și asistată de avocatul Alexandra Croitoru, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, autorii excepțiilor Costel Dorel Coica, Nagy Iosif, Mihai Găman, prin avocat Alexandru Dugneanu, cu împuterniciri avocațiale depuse la dosare, și partea Agenția Națională de Integritate, prin Ioana Lazăr, director general al Direcției generale juridice, cu delegații depuse la dosare. Lipsesc ceilalți autori ai excepțiilor față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzelor și arată că dosarele au fost conexate potrivit Încheierii din 27 noiembrie 2014, când, în temeiul art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 9 decembrie 2014. La acea dată, având în vedere imposibilitatea constituirii legale a completului de judecată, potrivit art. 58 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 47/1992, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 16 decembrie 2014, când, având în vedere imposibilitatea constituirii majorității prevăzute de art. 6 și art. 51 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 47/1992, Curtea a dispus redeschiderea dezbaterilor pentru data de 15 ianuarie 2015.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului autoarei excepției Mariana Gaju, care solicită admiterea excepției, sens în care arată că, în temeiul Legii administrației publice locale nr. 215/2001, Legii nr. 51/2006 și Legii nr. 241/2006, primarul are atribuții distincte în domeniul serviciilor de utilități publice, astfel încât numai primarul poate fi desemnat ca reprezentant în adunarea generală a acționarilor unui operator intercomunitar de servicii publice. Legea nu prevede posibilitatea delegării unei asemenea atribuții către o altă persoană. În aceste condiții, întrucât primarul exercită atribuțiile pe care legea i le acordă și execută o hotărâre a consiliului local, nu poate fi considerat incompatibil, nefiind vorba de un caz de corupție. Consideră că, în speță, prevederile art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 nu sunt aplicabile, de aceea, orice calificare a Societății Comerciale „Raja” — S.A. din Constanța ca fiind de interes local are un impact negativ. Depune note scrise.

5. Avocatul autorilor excepției Costel Dorel Coica, Nagy Iosif și Mihai Găman solicită admiterea excepției, reiterând, în esență, motivele de neconstituționalitate extrinsecă a Legii nr. 161/2003, cât și motivele de neconstituționalitate intrinsecă referitoare, în principal, la nerespectarea criteriilor de calitate, accesibilitate și previzibilitate, în cazul art. 87 alin. (1) lit. f) din aceeași lege.

6. Reprezentantul Agenției Naționale de Integritate solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, sens în care menține susținerile formulate anterior și subliniază că intenția legiuitorului a fost aceea de a preveni conflictul de interese,

având în vedere că funcțiile, la care textul de lege se referă, se pot influența reciproc.

7. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, precizând că aplicarea și interpretarea legii revine instanțelor judecătorești investite cu soluționarea cauzelor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

8. Prin Încheierea din 19 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 654/36/2013, **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.**

9. Excepția a fost ridicată de Mariana Gaju într-o cauză având ca obiect contestația împotriva unui raport de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate privind existența stării de conflict de interese/incompatibilitate.

10. Prin încheierile din 12 mai 2014, pronunțate în dosarele nr. 490/35/CA/2013 și nr. 491/35/CA/2013, **Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în ansamblul său, și a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003.**

11. Excepția a fost ridicată de Costel Dorel Coica și Nagy Iosif în cauze având ca obiect anularea și suspendarea unui act administrativ.

12. Prin încheierile din 26 mai 2014, pronunțate în dosarele nr. 498/35/CA/2013 și nr. 501/35/CA/2013, **Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003.**

13. Excepția a fost ridicată de Ludroczi Alexandru și Ferencz Levente Zoltan în cauze având ca obiect anularea unor rapoarte de evaluare întocmite de Agenția Națională de Integritate privind existența stării de incompatibilitate.

14. Prin Încheierea din 27 mai 2014, pronunțată în Dosarul nr. 486/35/CA/2013, **Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în ansamblul său, și a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003.**

15. Excepția a fost ridicată de Mihai Găman într-o cauză având ca obiect anularea unui raport de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate.

16. Prin Încheierea din 28 mai 2014, pronunțată în Dosarul nr. 500/35/CA/2013-P.I., **Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003.**

17. Excepția a fost ridicată de Kiss Zoltan într-o cauză având ca obiect anularea unui raport de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate.

18. În motivarea excepțiilor de neconstituționalitate autorii susțin, în esență, că, în temeiul Legii administrației publice locale nr. 215/2001, primarul are prerogative distincte în materia specifică a serviciilor de utilități publice, astfel încât numai primarul poate fi desemnat ca reprezentant în adunarea generală a acționarilor unui operator intercomunitar de servicii publice. Legea nu prevede posibilitatea delegării unei asemenea atribuții către o altă persoană. În aceste condiții, prevederile art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 sunt neconstituționale în măsura în care din acestea se desprinde concluzia că alesul local este incompatibil cu funcția de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale care constituie organisme prestatoare de servicii publice și de utilitate publică.

19. În același timp, constatarea neconstituționalității prevederilor art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 163/2003 ar avea ca efect armonizarea legislativă a prevederilor art. 63 alin. (1) lit. d) și art. 63 alin. (5) lit. a) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001 cu textele cuprinse în Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006 și Legea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare nr. 241/2006.

20. Pe de altă parte, se susține că prevederile art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003, utilizând noțiunea de „funcție” pentru o activitate care nu este nici remunerată și nici nu are caracter regulat, sunt redactate într-un mod deficitar, lipsit de precizie și claritate, ceea ce contravine normelor de tehnică legislativă, dreptului la apărare și dreptului la un proces echitabil. Sunt invocate aspecte din jurisprudența Curții Constituționale privind obligativitatea respectării Constituției și legilor într-un stat de drept (spre exemplu, deciziile nr. 232 din 5 iulie 2001, nr. 234 din 5 iulie 2001, nr. 53 din 25 ianuarie 2011, nr. 13 din 9 februarie 1999, nr. 570 din 29 mai 2012, nr. 615 din 12 iunie 2012, nr. 783 din 26 septembrie 2012, nr. 903 din 6 iulie 2010, nr. 26 din 18 ianuarie 2012), din cea a Curții Europene a Drepturilor Omului privind exigențele de claritate și previzibilitate a legii și principiul securității raporturilor juridice (spre exemplu, Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, paragraful 55, Hotărârea din 16 februarie 2000, pronunțată în Cauza *Amann împotriva Elveției*, paragraful 50, Hotărârea din 6 decembrie 2007, pronunțată în Cauza *Beian împotriva României*, paragraful 39, Hotărârea din 1 decembrie 2005 pronunțată în Cauza *Păduraru împotriva României*, paragraful 92). În același sens, se invocă și jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, spre exemplu Hotărârea din 15 iulie 2004, pronunțată în Cauza *C-459/02-Willy Gerekens și Asociația agricolă Procol pentru promovarea comercializării produselor lactate împotriva Marelui Ducat al Luxemburgului*, paragrafele 23 și 24.

21. Se apreciază că reglementarea incompatibilităților și a conflictelor de interese prin mai multe acte normative (capitolul IV din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, art. 20—26 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, cartea I, titlul IV, capitolul III din Legea nr. 161/2003, precum și de regulamentele celor două Camere ale Parlamentului) este contrară Legii nr. 24/2000, fiind necesară

reglementarea unitară a materiei incompatibilităților și a conflictelor de interese. Sunt invocate, în acest sens, deciziile Curții Constituționale nr. 1.360/2010 și nr. 415/2010. Pe de altă parte, în materia autorităților publice locale, există Legea administrației publice locale nr. 215/2001 și Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, ambele acte normative reglementând incompatibilități. Acest paralelism legislativ nu respectă principiul legalității, iar prin nerespectarea normelor de tehnică legislativă intervin situații de incoerență și instabilitate, contrare principiului securității juridice, în componenta privind claritatea și previzibilitatea legii.

22. De asemenea, prevederile art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 încalcă principiile autonomiei locale, întrucât nu au în vedere soluționarea treburilor publice în interesul populației locale și nici principiul soluționării treburilor publice de către autoritățile locale care sunt cele mai apropiate de cetățeni. „Funcția” de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale de interes local răspunde exigențelor stabilite de art. 120 alin. (1) și art. 121 alin. (2) din Constituție și art. 3 și art. 4 alin. (3) și (4) din Carta autonomiei locale, întrucât vizează soluționarea treburilor publice în interesul populației locale.

23. Ca motive de neconstituționalitate extrinsecă a Legii nr. 161/2003, se invocă faptul că expunerea de motive ce însoțește Proiectul de lege privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției este extrem de sumară, cuprinzând numai câteva mențiuni generice, fără o dezvoltare punctuală a motivelor care au stat la baza edictării unor astfel de măsuri. Invocând aspecte din jurisprudența Curții Constituționale în materie (deciziile nr. 1.431 din 3 noiembrie 2010, nr. 1.655 din 28 decembrie 2010, nr. 51 din 25 ianuarie 2012), se apreciază că, în cazul Legii nr. 161/2003, nu au fost îndeplinite condițiile pentru angajarea răspunderii Guvernului asupra unui proiect de lege. Mai mult, prin modul de acțiune a Guvernului s-a încălcat principiul separației puterilor în stat și rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare.

24. Se susține că, prin adoptarea Legii nr. 161/2003, au fost încălcate dispozițiile Programului de guvernare, în ceea ce privește repunerea Parlamentului în rolul său constituțional de reprezentant suprem al poporului român și unică autoritate legiuitoare a țării, respectarea separației puterilor în stat, eficientizarea administrației publice locale și creșterea autonomiei locale, sens în care este invocată Decizia Curții Constituționale nr. 710 din 6 mai 2009.

25. **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** consideră că prevederile art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 „sunt neconstituționale”, arătând că incompatibilitatea stabilită prin dispozițiile legale criticate reprezintă o măsură necesară pentru exercitarea funcțiilor publice, precum și pentru prevenirea și combaterea corupției, măsură ce are ca scop garantarea exercitării cu imparțialitate a funcțiilor publice, ceea ce însă nu poate fi cazul în situația în care primarul exercită de drept atribuțiile conferite de lege, în cadrul unor societăți unde autoritatea administrativ-teritorială pe care o reprezintă are calitatea de asociat. A considera altfel înseamnă a aduce atingere dispozițiilor art. 121 din Constituția României.

26. **Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** opinează că nu sunt justificate motivele de neconstituționalitate extrinsecă și nici cele

de neconstituționalitate intrinsecă invocate în ceea ce privește Legea nr. 163/2001, în ansamblul său, și prevederile art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003. Astfel, „la data adoptării Legii nr. 161/2003, cerințele art. 73 alin. (1) și (3), art. 1 alin. (3), art. 16 alin. (2), art. 51 alin. (1) și art. 101 alin. (1) din Constituție au fost respectate, actul normativ fiind adoptat prin angajarea răspunderii Guvernului în fața Parlamentului”, în conformitate cu art. 114 alin. (1) din Constituție. Totodată, nu se justifică invocarea încălcării principiilor accesibilității și previzibilității legii, al securității juridice în raport de prevederile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative și nici a dispozițiilor art. 121 alin. (2) și art. 11 din Constituție, fiind respectate principiile descentralizării, autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice.

27. De asemenea, consideră că opțiunea legiuitorului de a interzice în mod expres posibilitatea primarilor de a reprezenta unitățile administrativ-teritoriale în cadrul adunărilor generale ale acționarilor societăților comerciale de interes local nu încalcă dispozițiile art. 121 alin. (2) din Constituție, legiuitorul având în acest domeniu o marjă largă de apreciere și optând pentru instituirea unui regim drastic al incompatibilităților aleșilor locali.

28. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

29. **Avocatul Poporului** consideră că Legea nr. 161/2003, în ansamblul său, și prevederile art. 87 alin. (1) lit. f) din aceeași lege sunt constituționale. În acest sens, arată că, în virtutea art. 114 alin. (1) din Constituție, Guvernul își poate angaja răspunderea în fața Camerei Deputaților și Senatului, în ședința comună, asupra unui program, a unei declarații de politică generală sau a unui proiect de lege. În ceea ce privește critica potrivit căreia Legea nr. 161/2003 a fost adoptată fără o dezvoltare punctuală a motivelor care au stat la baza edictării unor astfel de măsuri, observă că, din expunerea de motive reiese, în esență, că se completează cadrul legal pentru prevenirea și combaterea folosirii abuzive a funcțiilor publice, a obținerii unor câștiguri necuvenite în exercitarea acestora. Prin urmare, apreciază că procedura de adoptare a Legii nr. 161/2003 nu încalcă prevederile art. 1 alin. (3), art. 73 alin. (1) și (3), art. 61 alin. (1), art. 102 alin. (1), art. 114 alin. (1) din Constituție. Totodată, consideră că nu se poate îndeplini o funcție publică care obligă la transparența modului de utilizare și administrare a fondurilor publice, dacă, în același timp o persoană este angrenată și în mediul de afaceri, întrucât cumularea celor două calități ar putea duce la atingerea intereselor generale ale comunității și a principiilor care stau la baza statului de drept. Apreciază că prevederile de lege criticate sunt conforme art. 16 alin. (3) din Constituție, iar interpretarea și aplicarea normelor juridice sunt operațiuni ce aparțin organelor și autorităților competente, investite prin lege cu astfel de atribuții. În fine, arată că dispozițiile art. 121 din Constituție nu au nicio legătură cu incompatibilitățile prevăzute de textul de lege criticat.

30. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorii-raportori, notele scrise depuse la dosar de autoarea excepției Mariana Gaju, notele scrise depuse la dosare de partea Agenția Națională de Integritate, susținerile autorilor excepției prezente și ale părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

31. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

32. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, și ale art. 87 alin. (1) lit. f) din aceeași lege, dispoziții care au următorul cuprins: „(1) *Funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean este incompatibilă cu:*

[...]

f) funcția de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale de interes local sau de reprezentant al statului în adunarea generală a unei societăți comerciale de interes național;”.

33. În opinia autorilor excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 alin. (2) potrivit căruia „*Nimeni nu este mai presus de lege*”, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 61 privind rolul și structura Parlamentului, art. 74 alin. (1) și (3) privind inițiativa legislativă, art. 102 alin. (1) privind rolul și structura Guvernului, art. 114 privind angajarea răspunderii Guvernului, art. 120 alin. (1) privind principiile de bază ale administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale și art. 121 privind autoritățile comunale și orașenești.

34. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici de neconstituționalitate similare. În acest sens, prin deciziile nr. 739*) și nr. 754**), ambele din 16 decembrie 2014, nepublicate în Monitorul Oficial al României, până la data pronunțării prezentei decizii, Curtea a constatat că normele supuse controlului de constituționalitate instituie una dintre incompatibilitățile specifice funcțiilor publice de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean. Astfel, funcțiile menționate sunt incompatibile cu funcția de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale de interes local sau de reprezentant al statului în adunarea generală a unei societăți comerciale de interes național.

35. Din analiza textului de lege dedus controlului de constituționalitate, în raport cu exigențele principiului securității

*) Decizia nr. 739 din 16 decembrie 2014 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 124 din 18 februarie 2015.

**) Decizia nr. 754 din 16 decembrie 2014 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 17 februarie 2015.

juridice, prin prisma normelor constituționale invocate și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, Curtea a constatat că acestea sunt norme clare, previzibile, care stabilesc cât se poate de precis conduita aleșilor locali.

36. De asemenea, Curtea a constatat că instituirea prin textul de lege criticat a incompatibilității menționate este o opțiune a legiuitorului și se circumscrie scopului legii de înlăturare a cauzelor și condițiilor care determină corupția, astfel încât funcția de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale de interes local sau de reprezentant al statului în adunarea generală a unei societăți comerciale de interes național să nu constituie un factor generator de corupție în cazul persoanelor care exercită funcția de primar, viceprimar, primar general, viceprimar al municipiului București, președinte sau vicepreședinte al consiliului județean.

37. Curtea a mai precizat că stabilirea în concret a stării de incompatibilitate în cazul primarului, viceprimarului, primarului general, viceprimarului municipiului București, președintelui și vicepreședintei consiliului județean, care exercită funcția de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale de interes local sau de reprezentant al statului în adunarea generală a unei societăți comerciale de interes național, revine instanței judecătorești, care, cu prilejul soluționării acțiunii formulate împotriva raportului de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate, analizează particularitățile fiecărei spețe, în lumina dispozițiilor legale cu incidență în materie, astfel încât soluția dispusă să corespundă scopului legii de asigurare a imparțialității, protejare a interesului social și evitare a conflictului de interese.

38. În același timp, Curtea a reținut că invocarea, în susținerea excepției, a dispozițiilor cuprinse în Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006 și Legea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare nr. 241/2006 pune în discuție o problemă de interpretare și aplicare a legii, eventuala neconcordanță dintre prevederile legilor menționate excedând controlului de constituționalitate. Totodată, calificarea serviciilor comunitare de utilități publice sau a serviciului de alimentare cu

apă și de canalizare ca fiind societăți comerciale de interes local sau de interes național reprezintă o problemă de interpretare și aplicare a legii.

39. Sub aspectul criticilor de neconstituționalitate extrinsecă, Curtea reține că Legea privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției a fost supusă controlului anterior de constituționalitate, pe calea obiecției de neconstituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 147 din 16 aprilie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, Curtea a constatat că procedura de adoptare a Legii privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției este constituțională. Cu acel prilej, Curtea a statuat, în esență, că reglementările supuse controlului de constituționalitate, adoptate prin angajarea răspunderii Guvernului în fața Camerei Deputaților și Senatului, nu se abat de la regulile întocmirii unui proiect de lege, așa cum sunt stabilite prin Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. Având în vedere scopul unic al noii reglementări cuprinse în Legea privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, modul în care aceasta este structurată nu este de natură să afecteze dispozițiile art. 113 alin. (1) din Constituția din anul 1991 (care au devenit art. 114 din Constituția, republicată în anul 2003) și nici pe cele ale art. 3 și 12 din Legea nr. 24/2000.

40. Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate mai sus își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

41. În final, Curtea constată că celelalte dispoziții constituționale invocate nu au relevanță pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate.

42. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mariana Gaju în Dosarul nr. 654/36/2013 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Costel Dorel Coica, Nagy Iosif, Ludroczi Alexandru, Ferencz Levente Zoltan, Mihai Găman și Kiss Zoltan în dosarele nr. 490/35/CA/2013, nr. 491/35/CA/2013, nr. 498/35/CA/2013, nr. 501/35/CA/2013, nr. 486/35/CA/2013 și nr. 500/35/CA/2013 — P.I., dosare ale Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, și constată că prevederile art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției și Legea nr. 161/2003, în ansamblul său, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 ianuarie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GUVERNUL ROMÂNIEI
AGENȚIA NAȚIONALĂ ANTI-DOPING

ORDIN

pentru aprobarea cuantumului taxelor de prelevare și analizare a probelor de control doping

Având în vedere:

— prevederile art. 6 pct. 2, art. 13 alin. (1), art. 22, 23, 28, art. 33 alin. (2) lit. d) și e), art. 51 și 52² din Legea nr. 227/2006 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— prevederile art. 3 alin. (2) lit. a) și c), art. 4 alin. (3), (10) și (11) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale Anti-Doping, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.522/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, văzând:

— Referatul Laboratorului de control doping, înregistrat cu nr. 308 din 25 februarie 2015;

— Referatul Direcției generale testare, anti-trafic, substanțe interzise, relații publice și internaționale, înregistrat cu nr. 516 din 25 februarie 2015;

— Referatul de aprobare al Direcției economice, administrativ, juridic și resurse umane, înregistrat cu nr. 252 din 25 februarie 2015,

în temeiul art. 11 alin. (2) din Legea nr. 227/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale Anti-Doping emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă cuantumului taxelor de prelevare și analizare a probelor de control doping, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Controlul doping se efectuează în baza unui contract de prelevare și analizare a probelor de control doping sau pe baza unei comenzi formulate de una dintre persoanele juridice prevăzute la art. 23 alin. (1) din Legea nr. 227/2006 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Comanda de prelevare și analiză a probelor de control doping va fi însoțită de dovada achitării avansului prevăzut la alin. (3) și va cuprinde următoarele:

a) denumirea și numele reprezentantului legal/reprezentantului solicitantului;

b) numărul de probe ce urmează a fi prelevate și analizate în competiție sau în afara competiției;

c) locul prelevării probelor de control doping;

d) termenul în care să fie comunicat rezultatul analizei probelor solicitate;

e) obligația de a achita taxele de prelevare și de analiză a probelor de control doping pe baza taxelor prevăzute în anexa la prezentul ordin;

f) semnătura reprezentantului și ștampila persoanei juridice.

(3) Plata cheltuielilor de prelevare și analiză a probelor de control doping se face de către solicitant prin achitarea unui avans reprezentând 50% din taxele de prelevare și analizare a probelor solicitate, în momentul depunerii comenzii, iar diferența urmează a fi achitată în termen de 15 zile de la data comunicării rezultatului probelor analizate.

Art. 3. — Pentru raportarea rezultatului analizei probelor solicitate în termen de 48 de ore de la primirea probei în laborator, cuantumului taxelor prevăzute în anexă se majorează cu 15% pentru fiecare probă analizată.

Art. 4. — Agenția Națională Anti-Doping va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul președintelui Agenției Naționale Anti-Doping nr. 20/2009 pentru aprobarea cuantumului taxelor de prelevare și analizare a probelor de control doping, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 4 martie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. 6. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale Anti-Doping,
Graziela Elena Văjială

Cuquantumul taxelor de prelevare și analizare a probelor de control doping**I. Taxe de analiză a probelor de control doping**

Analiza de laborator în competiție	1.065 (lei)
Analiza de laborator în afara competiției	750 (lei)
Determinare hGH (sânge)	742 (lei)
Determinare parametrii hematologici pentru Pașaportul biologic al sportivului	225 (lei)
Determinare EPO	1.012 (lei)
IRMS	1.000 (lei)
Analiza probei B (calitativă)	1.000 (lei)
Analiza probei B (cantitativă)	1.500 (lei)
Pentru furnizarea pachetului de documente complet, în acord cu standardul internațional pentru laboratoare	1.100 (lei)

II. Taxe de prelevare a unei probe de control doping, în funcție de locul desfășurării controlului doping și de numărul de probe recoltate la aceeași locație

Pentru 1—3 probe:

- 0—50 km = 300 lei/probă
- 50—300 km = 650 lei/probă
- 300—600 km = 700 lei/probă

Pentru 4—7 probe:

- 0—50 km = 300 lei/probă
- 50—300 km = 525 lei/probă
- 300—600 km = 600 lei/probă

Peste 7 probe:

- 0—50 km = 300 lei/probă
- 50—300 km = 450 lei/probă
- 300—600 km = 500 lei/probă

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind stabilirea cotei obligatorii de achiziție de certificate verzi, aferentă anului 2014

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (9) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 9 alin. (1) lit. x) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Cota obligatorie de achiziție de certificate verzi de către operatorii economici care au obligația achiziției de certificate verzi, pentru anul 2014, se stabilește la 0,218 certificate verzi/MWh.

Art. 2. — Societatea „Operatorul Pieței de Energie Electrică și Gaze Naturale OPCOM” — S.A., producătorii de energie

electrică din surse regenerabile și operatorii economici prevăzuți la art. 1 duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Niculae Havrileț

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN**privind aprobarea valorilor-limită de tranzacționare a certificatelor verzi și a contravalorii unui certificat verde neachiziționat, aplicabile pentru anul 2015**

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (4) și ale art. 12 alin. (4) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 9 alin. (1) lit. x) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Valorile-limită de tranzacționare a certificatelor verzi pe piața de certificate verzi pentru anul 2015 sunt următoarele:

a) valoarea minimă de 131,0847 lei/certificat verde (respectiv 29,3971 euro/certificat verde);

b) valoarea maximă de 267,0358 lei/certificat verde (respectiv 59,8856 euro/certificat verde).

Art. 2. — Contravaloarea certificatului verde neachiziționat de către operatorii economici care au obligație anuală de achiziție de certificate verzi, în cazul neîndeplinirii cotei obligatorii de achiziție de certificate verzi pentru anul 2015, este de 534,0673 lei/certificat verde neachiziționat (respectiv 119,7702 euro/certificat verde neachiziționat).

Art. 3. — Societatea „Operatorul Pieței de Energie Electrică și Gaze Naturale — OPCOM” — S.A., producătorii de energie electrică din surse regenerabile și operatorii economici care au obligație anuală de achiziție de certificate verzi duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Niculae Havrileț

București, 25 februarie 2015.

Nr. 9.

ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE**CUANTUMUL TOTAL**

al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor

politice în anul 2014, conform Legii nr. 334/2006

privind finanțarea activității partidelor politice

și a campaniilor electorale —

Asociația Forumul Democrat al Germanilor

din Călan, județul Hunedoara

Asociația Forumul Democrat al Germanilor din Călan, județul Hunedoara	Cuquantumul total al veniturii din cotizării obținut în anul 2014	Total lei 1.815
---	---	--------------------

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	920	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	60	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	550	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.600	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

